

Sant Martí de Llavaneres o de Minoves

Olvan

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Llavaneres
Emplaçament Camí que va des de cal Rosal a Montsent

Coordenades:

Latitud: 42.077903296692
Longitud: 1.8857873534511
UTM Est (X): 407836
UTM Nord (Y): 4659026

Classificació

Número de fitxa 08144 - 65
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XI-XII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: El conjunt arqueològic està en perill ha estat objecte d'espoli.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (DOGC. 1660 de 23.10.1992)
Número inventari si, CC.AA. núm. 6469 i IPA, núm. 3470.
Generalitat i altres inventaris
Accés Obert
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00015
Fitxes associades:

Autoria de la fitxa Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.

Data de registre de la fitxa: dc., 12/06/2002 - 02:00

Autoria de la darrera revisió: Sara Simon Vilardaga

Data de la darrera revisió: dg., 28/03/2021 - 20:00

Descripció

Restes de l'església de Sant Martí formades pels fonaments i les primeres filades del carreus dels murs que insinuen un edifici de petites dimensions format per una sola nau rectangular, de la qual no se'n veu l'absis, atès que la vegetació i l'acumulació d'aparell enrunat ho fan impossible. En queden dretes unes poques filades del mur fetes amb un aparell de blocs de pedra rectangulars o quadrats, de mides regulars, escantonats a cops de martell i sense polir.

Observacions:

Seria molt interessar iniciar una campanya d'excavació en tot el conjunt del poblat medieval de Minoves.

Autoria de les imatges: Sara Simon, 2021.

Història

Amb el nom de Sant Martí de Llavaneres o de Minoves es coneix una petita església d'una sola nau, actualment enrunada, i amb el cementiri al seu cantó de llevant, situada al nord-oest del municipi d'Olvan, a uns dos quilòmetres de la colònia Rosal on comença el camí per accedir-hi. D'aquesta església se'n té coneixement des del segle XIII, quan el 1228 Pere Guerau d'Olvan va vendre una vinya en aquell indret. Sembla que mai arribà a ser parròquia i sempre depengué de la església parroquial de Berga. Encara a començament del segle XX s'utilitzà el seu cementiri en algun cas d'epidèmia, i les parets de l'església es conservaven relativament bé fins els anys quaranta, quan algun particular aprofità els vells carreus per la construcció d'una casa. Probablement a d'aquests segles medievals correspon la construcció d'un petit nucli de cases a l'entorn de l'església.

Bibliografia

Catalunya Romànica.XII. El Berguedà (1988), p.351-352. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (1994),p.134-135. Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya

